стимулирует речемыслительную деятельность студентов. Учебное исследование позволяет студенту обучаться в зоне его ближайшего развития. Опора при таком обучении делается на мыслительные процессы, которые уже развиты, а активизируются те, которые находятся в процессе созревания [1].

Таким образом, применение модульного обучения на занятиях по иностранному языку позволяет сформировать устойчивую внутреннюю мотивацию студентов к изучению иностранного языка. Проводить занятия по модульной технологии, а главное — готовить их, непросто. Требуется большая подготовительная работа. Во–первых, необходимо тщательно проработать учебный материал всей темы и каждого занятия в отдельности; выделить главные, основополагающие идеи и сформулировать для обучаемых интегрирующую цель, где указывается, что к концу занятия обучаемый должен изучить, знать, уметь, понять, определить и т. д. Во–вторых, нужно определить содержание, объём и последовательность учебных элементов, указав время, отводимое на каждый из них, и вид работы студентов. В-третьих, подобрать дополнительный материал, проблемные задания, тесты, и т. п. Затем разработать методические указания для студентов. На написание таких электронных методичек уходит немало времени. Но правильно составленные единожды, они могут быть использованы несколько раз [5].

Необходимо отметить, что применение модульного обучения иностранному языку обладает рядом преимуществ по сравнению с традиционным подходом к обучению иностранному языку в вузе, а именно: почти все студенты работают самостоятельно (некоторые — с определенной «порцией» помощи преподавателя), достигают конкретной цели учебно–познавательной деятельности — закрепляют знания по определенной теме; работая максимум времени самостоятельно, студенты учатся самоорганизации, самоконтролю и самооценке, это дает им возможность осознать себя в деятельности, самим определить уровень освоения знаний, увидеть пробелы в своих знаниях и умениях и исправить эти пробелы; использование учебных элементов модулей дает возможность развитию таких качеств личности студентов, как самостоятельность и коллективизм; во время выполнения модуля студенты обычно не отвлекаются на посторонние дела [6].

Модульное обучение иностранному языку позволяет комплексно решать такие актуальные педагогические задачи, как обеспечение индивидуального темпа учения, учет возможностей, склонностей и потребностей студента, обучение умениям самостоятельной работы с разными источниками информации, самостоятельному освоению материала и, следовательно, приобретение качественных знаний и умений [4].

Список использованной литературы

1.Есенина, Н.Е. Обзор электронных образовательных и информационных ресурсов для обучения иностранному языку / Н. Е. Есенина // Информатика и образование. – 2006. – № 12. – С. 103–105.
2.Матвеева, Н.В. Рабочая тетрадь по английскому языку для студентов средних специальных учебных заведений: учеб. пособие/ Н.В. Матвеева – М. : Среднее профессиональное образование, 2005. – С.19–21.
3.Матухин, Д. Л. Методический потенциал электронных образовательных ресурсов в обучении иностранному языку в вузе // Молодой ученый. — 2014. — №21. — С. 658–659.
4.Нестерова, Н.В. Информационные технологии в обучении английскому языку / Н.В. Нестерова// Иностранный язык в школе. – 2005. – № 8. – С. 102–103.
5.Полат, Е.С. Новые педагогические и информационные технологии в системе образования / Е.С. Полат. – М. : Академия, 2000 – С. 43–45.
6.Суворова, А. В. К вопросу о модульном обучении иностранному языку в вузе // Молодой ученый. — 2014. — №7. — С. 561–563.
7.Сысоев, П.В. Внедрение новых учебных Интернет–материалов в обучение иностранному языку (на материале английского языка и страноведения США)/ П.В. Сысоев, М.Н. Евстигнеев // Интернет–журнал "Эйдос". – 2008. – 1 февраля. <http://www.eidos.ru/journal/2008/0201–8.htm>.

УДК 94:3

Мяньчэня С.В.
Беларускі дзяржаўны аграрны тэхнічны універсітэт, г. Мінск

РОЛЯ САЦЫЯЛЬНА-ГУМАНІТАРНЫХ ДЫСЦЫПЛІН Ў ПРАЦЭСЕ ФАРМІРАВАННЯ ГІСТАРЫЧНАЙ ПАМЯЦІ

Сучасная інфармацыйная прастора характарызуецца вялікай колькасцю крыніц і іх разнастайнасцю (у тым ліку па ўзроўню даставернасці), што ўплывае на станаўленне сістэмы каштоўнасцей грамадства, яго разуменне сваёй непаўторнасці і свайго месца ў свеце. Захаванне духоўнага і гісторыка-культурнага патэнцыяла краіны, умацаванне адзінай супольнасці "беларускі народ" з'яўляюцца аднымі з фактараў забеспячэння нацыянальнай бяспекі краіны [1, с. 35]. Разам з гэтым узрастае роля сацыяльна-гуманітарных дысцыплін і асабіста выкладчыка ў фарміраванні кампетэнцый, звязаных з актыўнай грамадскай пазіцыяй, патрыятызмам, адказнасцю перад грамадствам, фарміраванні гістарычнай памяці.

Гістарычная памяць прадстаўляе сабой усе віды інфармацыі аб мінулых падзеях, іх часе і месцы ў гісторыі, удзельніках гэтых падзей, а таксама здольнасць даражыць гістарычнымі традыцыямі свайго народа [2,

Репозиторий БГАТУ

с. 166]. Пры гэтым гістарычная памяць з'яўляецца не простай інфармацыяй, а мае шэраг важных функцый. Па–першае, гістарычная памяць з'яўляецца важнейшым кампанентам этнічнай самасвядомасці, дазваляе прасачыць гісторыю сваёй краіны і вызначыць адрозненні паміж народамі. Па–другое, яна з'яўляецца асновай фарміравання пачуцця патрыятызму, гонару за сваю краіну і свой народ. Па–трэцяе, гістарычная памяць пастаўляе мадэлі для развіцця. Так напрыклад, ідэя "залатога веку" – часу найвялікшага росквіту – задае крытычнае стаўленне да сучаснай эпохі, заклікае да выпраўлення сітуацыі і вяртання ў ідэальны стан. З іншага боку, мінулае пастаўляе і мадэль заняпаду, трагічнага стану нацыі, абумоўленага пераважна чужародным умяшаннем. Гэта дазваляе згуртаваць нацыю з мэтай недапушчэння мінулых памылак.

Гістарычная памяць грала важную ролю і ў мінулым. Лічыцца, што ў крывічоў для абраду ініцыяцыі – пераходу ў дарослае жыццё і атрымання правоў дарослага чалавека – малады чалавек павінен быў назваць сваіх продкаў да пятага калена, бо адчуваючы сувязь з продкамі, чалавек ніколі не здрадзіць свайму народу. Важнае значэнне продкаў у жыцці беларусаў праявілася ў захаванні адпаведнага культу і народных святаў Дзяды і Радуніца.

У наш час гістарычная памяць праяўляецца на двух узроўнях: афіцыйным і пабытовым. Афіцыйны ўзровень праяўляецца праз дзяржаўную ідэалогію, дзяржаўныя святы і ўрачыстыя даты, сістэму гістарычнай адукацыі, аб'екты тапанімікі і ўрбаністыкі. Неафіцыйны, ці пабытовы ўзровень выражаецца праз навуковыя канцэпцыі, якія не прымаюцца дзяржавай, асабістыя погляды, "вусную" памяць, фальклорныя формы, у тым ліку і анекдоты. Афіцыйны і пабытовы ўзровень гістарычнай памяці могуць не супадаць, што з'яўляецца звычайным для дэмакратычнага грамадства, але калі ўзроўні гістарычнай памяці рэзка разыходзяцца, губляюць агульныя падыходы і супярэчаць адзін аднаму, гэта можа прывесці да сітуацыі, калі гістарычная памяць не зможа выконваць свае фунцыі, што ў сваю чаргу можа выклікаць раскол грамадства.

Своеасаблівымі маркерамі гістарычнай памяці з'яўляюцца гістарычныя асобы, артэфакты і помнікі гісторыі.

Праз вобразы гістарычных асоб адбываецца ўсведамленне гісторыі. Тут пачынаюць дзейнічаць два важных працэса – далучэнне (адчуванне сваёй прыналежнасці да народа) і суперажыванне (пачуццё гонару ці перажывання за лёс асобы і народа). Гэтыя вобразы ўтвараюць нацыянальны Пантэон. Тэрмін "Пантэон" (у старажытным Рыме – храм усіх багоў) мае некалькі значэнняў: 1) месца пахавання адметных дзеячаў (Вавель у Кракаве, Красная плошча ў Маскве); 2) адметныя дзеячы краіны (нацыянальныя героі, славутыя землякі). На наш час можна адзначыць, што нацыянальны пантэон Беларусі знаходзіцца яшчэ на стадыі фарміравання, агульнага стаўлення да галоўных гістарычных асоб беларускай гісторыі не існуе. Гэта можна патлумачыць шэрагам фактараў, такіх як: несупадзенні афіцыйнай і пабытовай гістарычнай памяці; міфалагізацыя гісторыі – фарміраванне ўстойлівых гістарычных вобразаў, якія не заўсёды адпавядаюць рэчаіснасці; залішняя палітызацыя гісторыі – яе ідэалагізацыя і падзел грамадства на сваіх і чужых; уплыў замежных інфармацыйных прастораў, што выклікае сутуацыю, калі студэнты лепш ведаюць замежных (пераважна расійскіх) гістарычных дзеячаў, чым айчынных. Пераадоленне гэтых цяжкасцяў і супярэчнасцяў з'яўляецца галоўнай задачай сучаснай гістарычнай навукі.

Такім чынам, веданне гістарычных дзеячаў нацыянальнай гісторыі з'яўляецца не толькі простай фактналогіяй, а ўплывае на ступень фарміравання гістарычнай памяці. Побач з асвятленнем жыцця і дзейнасці агульнавядомых асобаў нашай гісторыі трэба надаваць увагу і іншым. Карысным ў гэтым плане будзе такая форма працы як рэферат/прэзентацыя на тэму "Славутыя імёны маёй малой Радзімы", у працэсе выканання якой студэнт будзе самастойна ажыццяўляць пошук інфармацыі, карыстацца дадатковай літаратурай, прысвечанай гісторыі яго рэгіёна (як напрыклад выданні гісторыка-дакументальнай хронікі "Памяць"), асабістымі ведамі ці ўспамінамі сваіх сваякоў.

Не менш важнае значэнне маюць і помнікі гісторыі. У шырокім сэнсе слова да іх адносяць усе аб'екты гісторыка-культарнай спадчыны (архітэктура, археалагічныя і этнаграфічныя помнікі, дакументальныя і мастацкія аб'екты). Згодна з законам "Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі РБ" ад 9 студзеня 2006 г. помнікі гісторыі вызначаюцца наступным чынам – гэта будынкі, збудаванні і іншыя аб'екты (у тым ліку тэрыторыі), звязаныя з важнейшымі гістарычнымі падзеямі, развіццём грамадства і дзяржавы, міжнароднымі адносінамі, з развіццём навукі і тэхнікі, культуры і быту, з жыццём палітычных, дзяржаўных, ваенных дзеячаў, дзеячаў навукі, літаратуры і мастацтва [3]. У гэтым сэнсе да помнікаў гісторыі адносяць мемарыяльныя комплексы, вайсковыя пахаванні, родныя мясціны знакамітых суайчыннікаў, аб'екты, звязаныя са станаўленнем беларускай дзяржаўнасці. На сённяшні час у дзяржаўны спіс гісторыка-культурных каштоўнасцей уключаны 1191 помнік гісторыі. Пераважную большасць з іх складаюць аб'екты звязаныя з падзеямі XX ст. і Другой Сусветнай вайны – вайсковыя пахаванні, мемарыяльныя комплексы ("Хатынь", "Дальва", "Брэсцкая крэпасць").

Помнікі гісторыі маюць важнае месца ў фарміраванні гістарычнай памяці, бо яны маюць вялікае выхаваўчае значэнне і аказваюць моцнае эмацыянальнае уздзеянне на навучэнцаў.

Разам з гэтым можна адзначыць наступныя праблемы, што звязаны з помнікамі гісторыі:

- большасць помнікаў гісторыі не уключаны ў турыстысныя маршруты, знаходзяцца на значнай адлегласці ад буйных шляхоў і не карыстаюцца вялікай папулярнасцю з прычыны адсутнасці інфармацыі аб іх.
- палітызацыя гісторыі робіць асобныя аб'екты незручнымі для пэўных колаў грамадства(помнікі ахвярам палітычных рэпрэсій, беларускім нацыянальным дзеячам, месцы бітваў часоў сярэднявечча і Новага часу), ці наадварот роля некаторых аб'ектаў значна перабольшваецца.

Репозиторий БГАТУ

 стварэнне псеўдагістарычных аб’ектаў, якія вядуць да скажэння гісторыі і фарміравання памылковых уяўленняў.

Для пераадолення дадзеных праблем і рэалізацыі вялікага патэнцыяла помнікаў гісторыі ў правядзенні вучэбнай, ідэалагічнай і выхаваўчай работы з моладдзю ўзнікае патрэба правядзення працы па папулярызацыі дадзеных аб’ектаў.

Формы правядзення такой работы могуць быць наступныя:

1. Індывідуальныя заданні з мэтай пошука і апісання пэўнага аб’екта. На прыклад, заданне знайсці помнік на месцы правядзення партызанскага параду ў Мінску 17 ліпеня 1944 г (вул. Лодачная) і апісаць гісторыю гэтай падзеі. Заданні могуць давацца з улікам роднай мясцовасці студэнтаў.
2. Напісанне рэфератаў і падрыхтоўка электронных прэзентацый студэнтамі ў межах дысцыплін “Гісторыка–культурная і духоўная спадчына беларускага народа” і “Гісторыя Беларусі ў кантэксце еўрапейскай цывілізацыі”.
3. Правядзенне па–за аўдыторных мерапрыемстваў – экскурсій, акцый па добраўладкаванню пэўных аб’ектаў (помнікаў, пахаванняў і г.д.)

Такім чынам, можна адзначыць, што роля сацыяльна-гуманітарных дысцыплін у сучаснай сістэме адукацыі вызначаецца не толькі ў фарміраванні агульных кампетэнцый спецыяліста, але і ў стварэнні ўстойлівых вобразаў гістарычнай памяці, якая з’яўляецца галоўным чыннікам самаідэнтыфікацыі народа і адным з пастулатаў нацыянальнай бяспекі.

Список использованной литературы

1. Концепция национальной безопасности Республики РБ: утверждена Указом Президента Республики РБ № 575 от 9 ноября 2010 года. – Минск: «Белорусский дом печати», 2011. – 48 с.
2. Паноў, С.В. Ставарэнне вобразаў гістарычных асоб як кампанента гістарычнай памяці (дыдактычны аспект) / С.В. Паноў // Роль личности в истории: реальность и проблемы изучения: науч. сб. (по материалам 1–й Международной научно–практической Интернет-конференции) / редкол. В. Н. Сидорцов (отв. ред.) [и др.]. – Минск : БГУ, 2011. – С. 166–171.
3. "Аб ахове гісторыка–культурнай спадчыны Рэспублікі РБ" [Электронный ресурс]: Закон Республики РБ от 9 января 2006 г. №98–З // Правовой портал Левоневского В.С. - Режим доступа: http:// http://pravo.levonevsky.org/bazaby/zakon/text78/index.htm. – Дата доступа: 17.02.2017.

УДК 631.173

Назарова Я. А., Жилич С.В., Галенюк Г.А.
Белорусский государственный аграрный технический университет , г. Минск

ПРОЕКТИРОВАНИЕ 3D МОДЕЛЕЙ ДЕТАЛЕЙ ТИПА «ВАЛ» ПРИ ПОМОЩИ АКТУАЛЬНЫХ ГРАФИЧЕСКИХ СИСТЕМ

Изучение инженерной графики в процессе подготовки специалистов агротехнического профиля в вузе происходит при изучении материала в виде лекций и практических занятий с помощью методических пособий, примеров чертежей, специализированных программ.

Основной задачей при изучении дисциплины является обеспечение качества графической подготовки специалистов, формирование их профессиональной компетентности, компьютерной грамотности.

Изучаемый материал должен быть актуальным и полезным в дальнейшей профессиональной деятельности будущего специалиста, например, для инженера-технолога, инженера по метрологии, стандартизации и сертификации.

Нынешние учебно-методические пособия чаще всего предлагают простейший материал, не позволяющий сформировать у студентов целостного представления о технологии обработки объектов компьютерной графики и о применении полученных знаний и умений по компьютерной графике в сфере будущей профессиональной деятельности. Ввиду вышесказанного в качестве программной поддержки разделов компьютерной графики для студентов различных технических специальностей были выбраны следующие программные продукты: графические системы AutoCAD – 12, КОМПАС - 3D – V12, V14.

Программа Компас–3D служит для автоматизированного проектирования и создания документаций стандарта ЕСКД и СПДС.

Основные компоненты КОМПАС-3D — собственно система трёхмерного моделирования, универсальная система автоматизированного 2D-проектирования КОМПАС-График, и модуль проектирования спецификаций и текстовый редактор.Все они легки в освоении, имеют русскоязычные интерфейс и справочную систему.

Ключевой особенностью продукта является использование собственного математического ядра и параметрических технологий, разработанных специалистами АСКОН.

Базовые возможности системы включают в себя функционал, который позволяет спроектировать изделие любой степени сложности в 3D, а потом оформить на это изделие комплект документации, необходимый для его изготовления в соответствии с действующими стандартами (ГОСТ, СТП и др.).

Репозиторий БГАТУ